

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΡΙΣΗ

π. Αλεξάνδρου Σμέμαν

ΧΑΦ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 19 Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Υ 2017

✠ «Μνεία τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

✠ Αρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών.).

✠ Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας (1589).

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΡΙΣΗ

Η επόμενη Κυριακή ονομάζεται *Κυριακή της Απόκρεω* γιατί στη διάρκεια της εβδομάδας που ακολουθεί αρχίζει μια περιορισμένη νηστεία – «αποχή κρέατος» – όπως παραγγέλουν τα λειτουργικά βιβλία. Αυτή η παραγγελία γίνεται κατανοητή μόνο μέσα στο φως ὅσων είπαμε παραπάνω για το νόημα της προετοιμασίας. Η Εκκλησία αρχίζει να μας «προσαρμόζει» στη μεγάλη προσπάθεια που θα απαιτήσει από μας επτά μέρες αργότερα. Σταδιακά μας βάζει στο μεγάλο αγώνα, γιατί γνωρίζει την ευπάθειά μας και προβλέπει την πνευματική μας αδυναμία.

Ην παραμονή της Κυριακής της Απόκρεω η Εκκλησία μάς καλεί σε μια παγκόσμια ανάμνηση ὅλων «τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως, ζωῆς αἰωνίου». Αυτή πραγματικά είναι η μεγάλη μέρα της Εκκλησίας κατά την οποία προσευχόμαστε για τα κοιμηθέντα μέλη της. Για να καταλάβουμε το νόημα που υπάρχει στη σχέση της Μεγάλης Σαρακοστής και της προσευχῆς για τους κοιμηθέντες θα πρέπει να θυμηθούμε ότι ο Χριστιανισμός είναι η θρησκεία της *αγάπης*. Ο Χριστός δεν ἄφησε στους μαθητές Του μια διδασκαλία ατομικής σωτηρίας, ἀλλὰ την «καινή εντολή» τοῦ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» και πρόσθεσε: «ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰωαν. 13,35). Η αγάπη επομένως είναι το θεμέλιο και η ουσία της ζωῆς της Εκκλησίας η οποία, κατά τον Άγιο Ἰγνάτιο Αντιοχείας, είναι «ἐνότητα πίστεως και αγάπης». Ἀμαρτία είναι πάντοτε η απουσία της αγάπης, και επομένως είναι ο χωρισμός, η απομόνωση, ο πόλεμος ὅλων εναντίον ὅλων. Η νέα ζωή που μας ἔδωσε ο Χριστός και που μεταβιβάζεται σε μας διά της Εκκλησίας είναι πάνω ἀπ' ὅλα μια ζωή συνδιαλλαγῆς, «συναγωγῆς εἰς ἐνότητα ὅλων των διεσκορπισμένων», η αποκατάσταση της θραυσμένης ἀπὸ την αμαρτία αγάπης.

Ἀλλὰ πὼς είναι δυνατό ν' αρχίσουμε ποτέ την επιστροφή μας στο Θεό και τη συμφιλίωσή μας μ' Αυτόν, αν ἀπὸ μέσα μας δεν ξαναγυρίσουμε στη μοναδική καινή εντολή της αγάπης; Η προσευχή για τους «κεκοιμημένους» είναι μια βασική ἔκφραση της Εκκλησίας σαν αγάπης. Ζητάμε ἀπὸ το Θεό να θυμηθεῖ αὐτούς που και μεῖς θυμόμαστε και τους θυμόμαστε ακριβῶς γιατί τους αγαπάμε. Προσευχόμε-

Κυριακή της Απόκρεω

νοι γι' αυτούς τους συναντάμε «ἐν Χριστῷ», ο οποίος «Ἀγάπη ἐστίν» και που – ακριβῶς επειδὴ εἶναι Ἀγάπη – ξεπερνάει το θάνατο που εἶναι ἡ τελικὴ νίκη του χωρισμοῦ και τῆς ἔλλειψης τῆς ἀγάπης. Μέσα στο Χριστό δεν υπάρχουν ζωντανοὶ και πεθαμένοι γιατί ὅλοι εἶναι «ζῶντες ἐν Αὐτῷ». Αὐτός εἶναι ἡ Ζωὴ και αὐτὴ ἡ Ζωὴ εἶναι τὸ φῶς του ἀνθρώπου. Αγαπώντας το Χριστό αγαπάμε ὅλους ἐκείνους που βρίσκονται ἐν Αὐτῷ. Αγαπώντας αὐτούς που εἶναι ἐν Αὐτῷ, αγαπάμε το Χριστό. Αὐτός εἶναι ὁ Κανόνας τῆς Εκκλησίας, που φανερόνεται με τὶς προσευχῆς που κάνει για τους κοιμηθέντες. Πραγματικὰ ἡ «ἐν Χριστῷ» ἀγάπη μας εἶναι ἐκείνη που τους διατηρεῖ πάντα ζωντανούς γιατί τους διατηρεῖ «ἐν Χριστῷ». Πόσο ἀλήθεια, λανθασμένοι – ἀπελπιστικὰ λανθασμένοι – εἶναι ὅσοι ἀπὸ τους δυτικούς χριστιανούς ἢ ἔχουν περιορίσει τὶς προσευχῆς τους για τους κοιμηθέντες σε ἕνα νομικὸ δόγμα «περὶ ἀμοιβῶν» και «ικανοποιήσεως», ἢ τὶς ἀρνούνται σαν ἀχρηστες. Ἡ μεγάλη ἀγρυπνία «υπερ τῶν Κεκοιμημένων» τὸ Σάββατο πριν ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω εἶναι ἕνας τύπος ἀκολουθίας για τὴν ἀνάμνηση τῶν «προαπελθόντων» που ἐπαναλαμβάνεται τὸ *δεύτερο, τρίτο και τέταρτο* Σάββατο τῆς Μεγάλῆς Σαρακοστής.

Εἶναι ἡ ἀγάπη και πάλι που ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω. Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα τῆς μέρας εἶναι ἡ παραβολὴ του Χριστοῦ για τὴν Τελευταία Κρίση (Ματθ. 25, 31-46). Ὅταν ὁ Χριστός θα ἔρθει να μας κρίνει ποιο θα εἶναι τὸ κριτήριό Του; Ἡ παραβολὴ μᾶς δίνει τὴν ἀπάντηση: ἡ ἀγάπη – ὄχι ἕνα ἀπλό ἀνθρωπιστικὸ ενδιαφέρον για μια ἀφηρημένη δικαιοσύνη και για κάποιους, ἀνόνημους «φτωχοῦς», ἀλλὰ ἡ συγκεκριμένη και προσωπικὴ ἀγάπη για τον ἀνθρώπο, για κάθε ἀνθρώπινο πρόσωπο με τὸ οποίο ὁ Θεός με φέρνει σε ἐπαφὴ στη ζωὴ μου. Αὐτὴ ἡ διάκριση εἶναι πολὺ σημαντικὴ γιατί σήμερα ὅλο και περισσότεροι χριστιανοὶ ἔχουν τὴν τάση να ταυτίζουν τὴ χριστιανικὴ ἀγάπη με τὶς πολιτικῆς, οικονομικῆς και κοινωνικῆς φροντίδες. Με ἄλλα λόγια, ἔχουν τὴν τάση να μετατοπίζουν τὸ ενδιαφέρον ἀπὸ τὸ μοναδικὸ πρόσωπο και τὸ μοναδικὰ προσωπικὸ προορισμό του στις ἀνόνημες οντότητες ὅπως εἶναι οἱ «τάξεις» οἱ «φυλές» κ.λ.π. Ὅχι ὅτι αὐτῆς οἱ φροντίδες εἶναι λανθασμένες. Εἶναι φανερό ὅτι οἱ χριστιανοὶ μέσα στην πορεία τῆς ζωῆς τους, μέσα στις εὐθύνες τους σαν πολίτες, σαν επαγγελματίες κ.λ.π., καλοῦνται να φροντίζουν, ὅσο οἱ δυνατότητες και ἡ κατανόηση τούς επιτρέπουν περισσότερο, για μια δίκαιη, σταθερὴ και γενικὰ πιο ἀνθρώπινη κοινωνία. Ὅλα αὐτὰ, σίγουρα, προέρχονται ἀπὸ τὴ χριστιανικὴ ἀγάπη. Ἀλλὰ ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη, αὐτὴ καθωυτὴ εἶναι κάτι διαφορετικὸ και αὐτὴ ἡ διαφορά θα γίνεῖ κατανοητὴ και θα διαφυλαχθεῖ ἀν ἡ Εκκλησία διατηρήσει τὴ μοναδικὴ ἀποστολὴ τῆς και δε γίνεῖ μια συνηθισμένη «κοινωνικὴ υπηρεσία» που ἀσφαλῶς δεν εἶναι στη φύση τῆς.

Ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη εἶναι ἡ «δυνατὴ ἀδυνατότητα» να βλέπω τὸ Χριστό

Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. κε' 31 - 46)

Ἔειπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἄγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ ἐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπέινασα γάρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ περιεβάλετέ με, ἡσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην, καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ ἐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Ἐπέινασα γάρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνός, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενής καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἔειπεν ὁ Κύριος: «Ὅταν δε ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου με ὄλην του την δόξαν και ὅλοι οἱ ἄγγελοι μαζί του, τότε θα καθήσῃ εἰς τὸν θρόνον τῆς δόξης του και θα μαζευθοῦν ἐνώπιόν του ὅλα τα ἔθνη και θα χωρίσῃ τους μεν ἀπὸ τους δε, ὅπως ὁ βοσκὸς χωρίζει τα πρόβατα ἀπὸ τα κατσίκια, και θα τοποθετήσῃ τα μεν πρόβατα πρὸς τα δεξιὰ του, τα δε κατσίκια πρὸς τα ἀριστερά του. Τότε θα πῇ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐκείνους, που θα εἶναι πρὸς τα δεξιὰ, “Ἐλάτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου, κληρονομήστε τὴν βασιλείαν, ἡ ὁποία εἶναι ετοιμασμένη γιὰ σας ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου. Διότι ἐπεινάσα και μου ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψασα και μ’ ἐποτίσατε, ξένος ἤμουνα και μ’ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμουνα και μ’ ἐνδύσατε, ἀρρώστησα και μ’ ἐπισκεφθήκατε, εἰς τὴν φυλακὴν ἤμουνα και ἤλθατε σ’ ἐμέ”. Τότε θα τοῦ ἀποκριθοῦν οἱ δίκαιοι και θα πουν, “Κύριε, πότε σε εἶδαμε νὰ πεινάς και σ’ ἐθρέψαμε ἢ νὰ διψάς και σ’ ἐποτίσαμε; Πότε δε σε εἶδαμε ξένον και σ’ ἐπήραμε εἰς τὸ σπίτι ἢ γυμνὸν και σ’ ἐνδύσαμε; Πότε σε εἶδαμε ἀρρωστον ἢ φυλακισμένον και ἤλθαμε σ’ ἐσέ;”. Ὁ βασιλεὺς θα ἀπαντήσῃ και θα τοὺς πῇ, “Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅ,τι ἐκάνατε εἰς ἓνα ἀπὸ τούτους τοὺς ἀσήμαντους ἀδελφούς μου, σ’ ἐμέ το ἐκάνατε”. Τότε θα πῇ και σ’ ἐκείνους, που θα εἶναι πρὸς τα ἀριστερά, “Φύγετε ἀπ’ ἐμέ, καταραμένοι, σὴν αἰωνία φωτιά, που ἔχει ετοιμασθῆ διὰ τὸν διάβολον και τοὺς ἀγγέλους του, διότι ἐπεινάσα και δεν μου ἐδώκατε νὰ φάγω, ἐδίψασα και δεν μ’ ἐποτίσατε, ξένος ἤμουνα και δεν μ’ ἐπήρατε εἰς τὸ σπίτι, γυμνὸς ἤμουνα και δεν μ’ ἐνδύσατε, ἀσθενὴς ἤμουνα και φυλακισμένος και δεν μ’ ἐπισκεφθήκατε”. Τότε θα ἀποκριθοῦν και αυτοὶ και θα πουν, “Κύριε, πότε σε εἶδαμε νὰ πεινάς ἢ νὰ διψάς και νὰ εἶσαι ξένος ἢ γυμνὸς ἢ ἀσθενὴς ἢ φυλακισμένος και δεν σε ὑπηρετήσαμε;”. Τότε θα ἀποκριθῆ εἰς αυτοὺς και θα πῇ, “Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅ,τι δεν ἐκάνατε εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς ἀσήμαντους τούτους, οὔτε εἰς ἐμέ ἐκάνατε”. Και αυτοὶ θα μεταβούν εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δε δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον». (ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας)

στο πρόσωπο κάθε ανθρώπου, οποιοσδήποτε κι αν είναι αυτός, και τον οποίο ο Θεός, μέσα στο αιώνιο και μυστηριώδες σχέδιό Του, έχει αποφασίσει να φέρει μέσα στη ζωή μου έστω και για λίγες στιγμές· να τον φέρει κοντά μου όχι σαν μια ευκαιρία για «καλή πράξη» ή για εξάσκηση της φιλανθρωπίας μου, αλλά σαν αρχή μιας αδιάκοπης συντροφιάς μέσα στον ίδιο το Θεό.

Άληθινά τι άλλο είναι αγάπη παρά αυτή η μυστηριώδης δύναμη που ξεπερνάει το τυχαίο και το εξωτερικό στον «άλλο» – ξεπερνάει δηλαδή την εξωτερική του εμφάνιση, την κοινωνική του θέση, την εθνική του καταγωγή, τη διανοητική του ικανότητα – και φτάνει στην ψυχή του, τη μοναδική και μοναδικά προσωπική «ρίζα» της ανθρώπινης ύπαρξης, το αληθινό κομμάτι του Θεού μέσα του; Αν ο Θεός αγαπάει κάθε άνθρωπο είναι ακριβώς γιατί Αυτός μόνο γνωρίζει τον ατίμητο και απόλυτα μοναδικό θησαυρό, την «ψυχή» ή το «πρόσωπο», που έδωσε στον κάθε άνθρωπο. Η χριστιανική αγάπη λοιπόν είναι η συμμετοχή σ' αυτή τη θεϊκή γνώση, είναι το δώρο αυτής της θεϊκής αγάπης. Δεν υπάρχει «απρόσωπη» αγάπη γιατί αγάπη είναι η υπέροχη ανακάλυψη του «προσώπου» στον «άνθρωπο», η ανακάλυψη του συγκεκριμένου και μοναδικού προσώπου μέσα στο σύνολο γενικά. Είναι η ανακάλυψη σε κάθε άνθρωπο αυτού που τον κάνει «αξιαγάπητο» και που είναι δοσμένο από το Θεό.

Άπό αυτή την άποψη η χριστιανική αγάπη είναι μερικές φορές το αντίθετο από την «κοινωνική δραστηριότητα» με την οποία συχνά σήμερα ταυτίζεται ο Χριστιανισμός. Για έναν άνθρωπο με κοινωνική δραστηριότητα το αντικείμενο της αγάπης δεν είναι το «πρόσωπο» αλλά ο «άνθρωπος», μια δηλαδή αφηρημένη μονάδα μιας, όχι λιγότερο, αφηρημένης «ανθρωπότητας». Αλλά για το Χριστιανισμό, ο άνθρωπος είναι «αξιαγάπητος» ακριβώς γιατί είναι πρόσωπο. Εκεί το πρόσωπο χάνεται μέσα στον άνθρωπο· εδώ ως άνθρωπος θεωρείται μόνο το πρόσωπο. Ο «κοινωνικός εργάτης» δεν ενδιαφέρεται για τα συγκεκριμένα πρόσωπα και άνετα τα θυσιάζει για το «γενικό συμφέρον». Ο Χριστιανισμός μπορεί να φαίνεται ότι είναι – και σε μερικές περιπτώσεις πραγματικά είναι – μάλλον διστακτικός γ' αυτή την αόριστη «ανθρωπότητα», αλλά διαπράττει θανάσιμη αμαρτία εναντίον του εαυτού του κάθε φορά που αδιαφορεί και δεν αγαπάει το συγκεκριμένο πρόσωπο. Η κοινωνική δραστηριότητα είναι πάντοτε «φουτουριστική» στην προσέγγισή της. Ενεργεί πάντα στο όνομα της δικαιοσύνης, του νόμου, της ευτυχίας που πρόκειται να έρθει, να κερδηθεί. Ο Χριστιανισμός ελάχιστα ενδιαφέρεται γ' αυτό το προβληματικό μέλλον αλλά βάζει όλη την έμφαση στο *τώρα*, που είναι ο μόνος αποφασιστικός χρόνος για αγάπη. Οι δυο αυτές στάσεις δεν αποκλείουν η μια την άλλη αλλά δεν πρέπει να συγχέονται. Οι χριστιανοί βεβαιότατα, έχουν ευθύνες απέναντι «στον κόσμο τούτο» και πρέπει να τις εκπλη-

Κυριακή της Απόκριω

ρώσουν. Ακριβώς αυτή είναι η περιοχή της «κοινωνικής δραστηριότητας» που ανήκει εντελώς στον «κόσμο τούτο». Οπωσδήποτε όμως η χριστιανική αγάπη σκοπεύει πέρα από τον «κόσμο τούτο». Είναι αυτή η ίδια μια ακτίνα, μια εκδήλωση της Βασιλείας του Θεού· υπερβαίνει και συντριβεί όλους τους περιορισμούς, όλες τις «συνθήκες» του κόσμου τούτου διότι το κίνητρό της, ο σκοπός της καθώς και η ολοκλήρωσή της είναι στο Θεό. Και ξέρουμε ότι ακόμα, και σ' αυτόν τον κόσμο που «έν τῷ πονηρῷ κεῖται» η μόνη νίκη που διαρκεί και μεταμορφώνει είναι η νίκη της αγάπης. Η πραγματική αποστολή της Εκκλησίας είναι να υπενθυμίζει στον άνθρωπο την *προσωπική* του αγάπη και την κλήση του, που είναι να πλημμυρίσει τον αμαρτωλό κόσμο μ' αυτή την αγάπη.

✠ παραβολή για την Τελευταία Κρίση αναφέρεται στη χριστιανική αγάπη. Δεν είμαστε όλοι καλεσμένοι να δουλέψουμε για την «ανθρωπότητα», όμως ο καθένας μας έχει λάβει το δώρο και τη χάρη της αγάπης του Χριστού. Ξέρουμε ότι όλοι οι άνθρωποι τελικά έχουν ανάγκη απ' αυτή την *προσωπική* αγάπη, έχουν ανάγκη να τους αναγνωρίζεται δηλαδή η μοναδικότητα της ψυχής τους στην οποία αντανακλάται όλη η ομορφιά της δημιουργίας μ' ένα ξεχωριστό τρόπο. Ξέρουμε ακόμα ότι οι άνθρωποι βρίσκονται «έν φυλακῇ», είναι «πεινῶντες καί διψῶντες» ακριβώς γιατί τους λείπει αυτή η προσωπική αγάπη. Τέλος ξέρουμε ότι όσο στενά και περιορισμένα και αν είναι τα πλαίσια της προσωπικής μας ύπαρξης ο καθένας από μας δημιουργήθηκε υπεύθυνος για μια μικρή θέση στη Βασιλεία του Θεού, και έγινε υπεύθυνος εξαιτίας αυτού του δώρου της αγάπης του Χριστού. Έτσι είτε έχουμε είτε δεν έχουμε αποδεχτεί αυτή την ευθύνη, είτε αγαπήσαμε είτε αρνηθήκαμε την αγάπη, πρόκειται να κριθούμε. Γιατί «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε» (Ματθ. 25,40).
π. Αλεξάνδρου Σμέμαν, από το βιβλίο «*ΜΕΓΑΛΗ ΣΑΡΑΚΟΣΤΗ, Πορεία προς το Πάσχα*», σελ. 26 - 31, έκδοση 13^η: Φεβρουάριος 2012, εκδόσεις Ακρίτας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ✠ ΣΧΟΛΗ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΜΑΣ ✠

Σας καλούμε σήμερα, **Κυριακή 19 Φεβρουαρίου 2017 στις 6:30 μ.μ.** στη Σχολή Γάμου και Οικογένειας με θέμα: «*Πόσο καλά γνωρίζεις το παιδί σου;*». Ομιλητής: Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ. Παύλος. Παράλληλα θα υπάρχει χώρος για την απασχόληση των παιδιών. Σας περιμένουμε όλους!

2) 🔔 ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΘΕΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ 🔔

Τρίτη 21 Φεβρουαρίου 2017, Άγιοι Ταξιάρχες Μαρκ/λου 7:00π.μ.
Παρασκευή 24 Φεβρουαρίου 2017, Παρεκκλήσι Υπαπαντής (στο ισόγειο του Ιερού Ναού μας) 7:00π.μ.

Σάββατο 25 Φεβρουαρίου 2017, Άγιος Νικόλαος Μαρκ/λου 7:00π.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακή της Απόκριεω